

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

21 октомври 2011 година *

По дело T-335/09

Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril — Construção, ACE, установено в Porto (Португалия), за което се явяват адв. A. Pinto Cardoso и адв. L. Fuzeta da Ponte, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-жа A.-M. Rouchaud-Joët и г-жа S. Delaude, в качеството на представители, подпомагани от адв. R. Faria da Cunha, avocat,

ответник,

с предмет искане за отмяна, от една страна, на дебитно известие № 3230905272, издадено от Комисията на 12 юни 2009 г., и от друга страна, на писмото от 3 август 2009 г., с което Комисията разпорежда плащането на сумата, поискана чрез дебитно известие, както и свързаните с нея лихви за забава,

* Език на производството: португалски.

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová, председател, г-жа K. Jürimäe (докладчик) и г-н M. van der Woude, съдии,

секретар: г-н E. Coulon,

постанови настоящото

Определение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 На 22 септември 2000 г. Европейската общност, представлявана от Комисията на Европейските общности, и Кралство Мароко сключват специално споразумение за финансиране (наричано по-нататък „специалното споразумение за финансиране“) в рамките на програма MEDA I. Тази програма се основава на Регламент (ЕО) № 1488/96 на Съвета от 23 юли 1996 година относно финансовите и технически мерки (MEDA), които съпътстват реформата на икономическите и социалните структури в рамките на евро-средиземноморското партньорство (ОВ L 189, стр. 1). Специалното споразумение за финансиране има за цел финансирането от Общността на частта от средиземноморския околосръстен път — пътна инфраструктура — свързваща El Jebha и Ajdir в Мароко. Това споразумение предвижда реда и условията за прилагане и финансиране на строителния проект за тази част от пътя.

- 2 На 21 май 2004 г. Кралство Мароко и жалбоподателят, Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril — Construção, AСE, сключват договор АН 04/2004 (наричан по-нататък „договорът“) в рамките на проекта, свързан с финансираната от Общността отсечка от околновръстния средиземноморски път. В частност договорът се отнася до изграждането на частта от пътя между Beni Boufra (Мароко) и Ajdir.

- 3 Съгласно член 2, параграф 1 от специалните условия на договора правото, приложимо към договора, е мароканското право.

- 4 С писмо от 31 юли 2006 г. Кралство Мароко констатира съществено забавяне при изпълнението на строителните работи, които трябва да бъдат осъществени в изпълнение на договора, и приканва официално жалбоподателя да реши този проблем.

- 5 С писмо от 16 ноември 2006 г. Кралство Мароко уведомява жалбоподателя, че му удължава срока за изпълнение на строителните работи.

- 6 С писмо от 12 август 2008 г. Кралство Мароко информира жалбоподателя, че прекратява договора, считано от 1 август 2008 г., в изпълнение на член 61 от раздел 2 от договора, озаглавен „Общи условия“ (наричан по-нататък „общите условия на договора“), и на член 61 от раздел 3 от договора, озаглавен „Специални условия“ (наричан по-нататък „специалните условия на договора“).

- 7 На 28 октомври 2008 г. Кралство Мароко изготвя предварителен отчет на извършените работи и разходи № 41 (наричан по-нататък „предварителен отчет № 41“), от който по-специално е видно, че в изпълнение на член 34 от специалните условия на договора жалбоподателят дължи санкции за забава в размер на 3 745 444,76 EUR. Посоченият документ уточнява, че общият размер на сумата, която жалбоподателят трябва да плати на Кралство Мароко, възлиза на 3 948 424,99 EUR.

- 8 Като обявява, че действа за сметка на Кралство Мароко, с писмо от 22 януари 2009 г., Комисията съобщава на жалбоподателя своето намерение да пристъпи към събиране на дължимата сума от 3 948 424,99 EUR въз основа на предварителен отчет № 41 и в изпълнение на член 34 от специалните условия на договора и на член 43.5 от общите условия на договора. В това писмо Комисията информира жалбоподателя, че той разполага със срок от 30 дни, за да представи своето становище, като в противен случай ще му бъде отправено дебитно известие, в което се изисква посочената сума.
- 9 С писмо от 23 март 2009 г. жалбоподателят уведомява Комисията, че оспорва предварителен отчет № 41 и че би желал да пристъпи към доброволно уреждане на спора между страните по договора.
- 10 Със заповед от 23 април 2009 г. Кралство Мароко уведомява жалбоподателя, че в рамките на отчетите за извършените работи и разходите, изготвени след предварителен отчет № 40, ще бъде събрана сумата от 3 825 324,11 EUR.
- 11 С писмо от 12 юни 2009 г. Комисията изпраща на жалбоподателя дебитно известие № 3230905272 (наричано по-нататък „дебитното известие“), в което иска жалбоподателят да плати сума в размер на 3 949 869,02 EUR, съответстваща на приложените санкции за забава в размер на 3 745 444,76 EUR и на събирането на вземането, свързано с „остатъка от авансовата сума, която не е финансово приключена до датата на предварителен отчет № 40 включително“, на стойност 204 424,26 EUR.
- 12 На 22 юни 2009 г. с писмо, отправено до Комисията, жалбоподателят иска отмяна на дебитното известие.
- 13 С писмо от 1 юли 2009 г. Комисията информира жалбоподателя, че не може да удовлетвори искането, изразено в писмото му от 22 юни 2009 г.. По-нататък в това писмо Комисията уточнява, че сумата, посочена в заповедта от 23 април

2009 г., а именно 3 825 324,11 EUR, съответства на „остатъка от авансовата сума, която не е финансово приключена до датата на предварителен отчет № 40 включително“, или 2 044 242,26 EUR, и на санкциите за забава, или 3 745 444,76 EUR, след приспадане на сумата от 1 245 444,91 EUR, одобрена с предварителен отчет № 40.

- 14 На 3 август 2009 г. Комисията изпраща на жалбоподателя писмо (наричано по-нататък „напомнителното писмо“), в което констатира, че плащането, свързано с дебитното известие, не е било извършено и иска от жалбоподателя да извърши посоченото плащане заедно с лихвите за забава в срок от петнадесет дни от получаване на писмото.

- 15 С писмо от 26 март 2010 г., адресирано до Представителството на Комисията в Мароко, Кралство Мароко потвърждава, че е упълномощило последната да действа от негово име и за негова сметка с цел събиране на дължимите от жалбоподателя суми.

Производство и искания на страните

- 16 На 24 август 2009 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

- 17 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 22 декември 2009 г., Комисията прави възражение за недопустимост по член 114 от Процедурния правилник на Общия съд.

18 Жалбоподателят представя становището си по възражението за недопустимост на 12 февруари 2010 г.

19 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени дебитното известие и напомнителното писмо,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, включително и ако жалбата бъде отхвърлена като недопустима.

20 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата като явно недопустима,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

21 Съгласно член 114, параграф 1 от Процедурния правилник по молба на някоя от страните Общият съд може да се произнесе по възражение за допустимост, без да засяга съществуването на спора. В съответствие с параграф 3 от същия член производството по молбата преминава в устна фаза, освен ако Общият съд не реши друго.

- 22 В дадения случай Общият съд счита, че разполага с достатъчно сведения от доказателствата по делото, за да се произнесе по молбата на Комисията и без да открива устната фаза на производството.
- 23 Комисията повдига възражение за недопустимост на настоящата жалба, като, от една страна, твърди липса на компетентност на Общия съд, доколкото дебитното известие е издадено в контекста на договорни отношения, и от друга страна, тъй като нито дебитното известие, нито напомнителното писмо са подлежащи на обжалване актове по смисъла на член 230 ЕО.
- 24 В това отношение следва да се напомни, че по силата на член 230 ЕО общностните юрисдикции осъществяват контрол върху законосъобразността на приетите от институциите актове, насочени към пораждаването на правни последици по отношение на трети лица, като изменят съществено тяхното правно положение (Решение на Съда от 11 ноември 1981 г. по дело IBM/Комисия, 60/81, Recueil, стр. 2639, точка 9 и Решение на Общия съд от 15 януари 2003 г. по дело Philip Morris International/Комисия, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 и T-272/01, Recueil, стр. II-1, точка 81).
- 25 Съгласно постоянната съдебна практика тази компетентност се отнася само до актовете, посочени в член 249 ЕО, които институциите трябва да приемат при предвидените с Договора условия (вж. Определение на Общия съд от 10 май 2004 г. по дело Musée Grévin/Комисия, T-314/03 и T-378/03, Recueil, стр. II-1421, точка 63 и цитираната съдебна практика).
- 26 За сметка на това обаче, приетите от институциите актове, които се вписват в контекста на чисто договорни отношения и не могат да се разглеждат отделно от тях, поради самото си естество не спадат към актовете, посочени в член 249 ЕО, чиято отмяна може да се иска от общностна юрисдикция съгласно член 230 ЕО (Определение на Общия съд по дело Musée Grévin/Комисия, точка 25 по-горе, точка 64).

- 27 В дадения случай от доказателствата по преписката е видно, че с дебитното известие и с напомнителното писмо, чиято цел е събирането на санкциите за забава, дължими от жалбоподателя на Кралство Мароко поради неизпълнението на договора и остатъка от финансово неприключената авансова сума, както самата Комисия отбелязва, тя е действала от името и за сметка на Кралство Мароко в рамките на договор.
- 28 Всъщност преди всичко от писмата от 31 юли 2006 г. и от 12 август 2008 г., отправени до жалбоподателя от Кралство Мароко, следва, че последното установява неизпълнението на договора още през 2006 г., поради което през 2008 г. го прекратява. С предварителен отчет № 41 от 28 октомври 2008 г. Кралство Мароко уведомява жалбоподателя, че му дължи санкции за забава в изпълнение на член 34 от общите условия и на член 34 от специалните условия на договора. Член 34 от общите условия на договора предвижда, че в случай на забавено изпълнение на договора на Кралство Мароко се дължи обезщетение с фиксиран размер, а член 34 от специалните условия на договора предвижда начина на изчисляване на посоченото обезщетение с фиксиран размер.
- 29 След това е важно да се отбележи, че писмото от 22 януари 2009 г., с което Комисията информира жалбоподателя, че ще му бъде изпратено дебитно известие, ясно показва, че посоченото дебитно известие се основава на член 34 от специалните условия на договора, както и на член 43.5 от общите условия на договора. Член 43.5 от общите условия на договора задължава изпълнителя на поръчката да върне на Кралство Мароко платените суми, доколкото надвишават окончателно дължимата сума. Следва още да се подчертае, че от една страна, в писмото от 22 януари 2009 г. Комисията обявява, че действа за сметка на Кралство Мароко, а от друга страна, в писмото си от 26 март 2010 г., отправено до Представителството на Комисията в Мароко, Кралство Мароко потвърждава, че я е упълномощило да действа от негово име и за негова сметка, за да събере сумите, които жалбоподателят му дължи.
- 30 Накрая, от писмото от 1 юли 2009 г., изпратено от Комисията на жалбоподателя, е видно, че дебитното известие е издадено въз основа на член 34.1 от общите

условия на договора. В същото писмо Комисията обяснява, че дебитното известие следва заповедта от 23 април 2009 г., с която Кралство Мароко е уведомило жалбоподателя, че ще бъде събрана сума в размер на 3825 324,11 EUR, съответстваща по-специално на санкциите за забава и на остатъка от финансово неприключената авансова сума.

- 31 С оглед на гореизложеното трябва да се приеме, че издаденото от Комисията дебитно известие се вписва в рамките на договорните правоотношения, които съществуват между жалбоподателя и Кралство Мароко. Освен това, при положение че единствената цел на напомнителното писмо е да разпорежи на жалбоподателя да плати посочените в дебитното известие суми, това писмо също се вписва в контекста на договорните отношения.
- 32 При все това обаче актът, приет от дадена институция в рамките на договор, трябва да се разглежда като отделен от този договор, когато, от една страна, институцията го е приела в изпълнение на поверените ѝ правомощия, и от друга страна, самият той произвежда задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на своя адресат и следователно този акт може да бъде предмет на жалба за отмяна. При това положение подадената от адресата на акта жалба за отмяна трябва да се приеме за допустима (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Съда от 22 април 1997 г. по дело Geotronics/Комисия, С-395/95 Р, Recueil, стр. I-2271, точки 14 и 15, и Определение на Общия съд от 8 февруари 2010 г. по дело Alisei/Комисия, Т-481/08, Сборник, стр. II-117, точки 63 и 64).
- 33 В този контекст „поверените на институцията правомощия“ трябва да се възприемат като правомощия, изведени от Договорите или от вторичното право, които са част от прерогативите ѝ на публична власт и по този начин ѝ позволяват да създава или променя едностранно права и задължения по отношение на трето лице. Упражняването на договорни права от дадена институция обаче, в хипотезата, в която Съюзът е упълномощен да действа от името и за сметка на една от страните по договора, не представлява упражняване на поверените ѝ правомощия по смисъла на цитираната в предходната точка съдебна практика.

- 34 В случая обаче, както бе отбелязано в точки 27—31 по-горе, както дебитното известие, така и напомнителното писмо са приети в изпълнение на извършеното от Кралство Мароко упълномощаване на Съюза да събере вземанията, дължими на тази държава от жалбоподателя, съгласно специалните и общите условия на договора. Следователно посочените инструменти не представляват упражняване от Комисията на прерогативи на публична власт, предоставени ѝ по силата на правото на Съюза.
- 35 От това следва, че условието Комисията да упражнява поверените ѝ правомощия не е налице.
- 36 Следователно, без да е необходимо да се проверява дали сами по себе си дебитното известие и напомнителното писмо произвеждат задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на жалбоподателя, настоящата жалба трябва да се отхвърли като недопустима.

По съдебните разноски

- 37 Съгласно член 87, параграф 3 от Процедурния правилник Общият съд може да разпредели съдебните разноски или да реши всяка страна да понесе направените от нея разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания или поради изключителни обстоятелства.
- 38 В случая, макар жалбоподателят да е загубил делото, Общият съд приема, че Комисията не е използвала ясна и недвусмислена формулировка при съставянето на дебитното известие. Всъщност някои елементи от известието, и по-специално позоваването на възможност за приемане на решение, което има изпълнителна сила на основание член 256 ЕО, могат да оставят жалбоподателя с

впечатлението, че става дума за акт, приет при упражняването на поверените ѝ правомощия. Поради това Общият съд счита за справедливо с оглед на обстоятелствата по делото Комисията да понесе направените от нея съдебни разноси, както и съдебните разноси, направени от жалбоподателя.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

определи:

- 1) **Отхвърля жалбата като недопустима.**

- 2) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноси, както и съдебните разноси, направени от Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril – Construção, ACE.**

Съставено в Люксембург на 21 октомври 2011 година.

Секретар
E. Coulon

Председател
I. Pelikánová